

Părțile din procedura principală

Reclamant: Openbaar Ministerie

Pârât: Halil Ibrahim Özçelik

Întrebările preliminare

- 1) Expresia „decizie judiciară”, în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (c) din Decizia-cadru 2002/584/JAI⁽¹⁾, este o noțiune a dreptului Uniunii ce trebuie interpretată în mod autonom și uniform?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, care este semnificația acestei noțiuni?
- 3) Validarea, de către un membru al Ministerului Public, a unui mandat de arestare național emis în prealabil de poliție, validare în discuție în prezenta cauză, este o astfel de „decizie judiciară”?

(¹) Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 2 septembrie 2016 – Openbaar Ministerie/Ruslanas Kovalkovas

(Cauza C-477/16)

(2016/C 383/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: Openbaar Ministerie

Pârât: Ruslanas Kovalkovas

Întrebările preliminare

- 1) Expresia „autoritate judiciară”, prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, și expresia „decizie judiciară”, prevăzută la articolul 1 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI⁽¹⁾, sunt noțiuni autonome ale dreptului Uniunii?
- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ: în baza căror criterii se poate determina dacă o autoritate a statului membru emitent este o „autoritate judiciară” de această natură și dacă mandatul european de arestare emis de aceasta este, în consecință, o „decizie judiciară” de această natură?
- 3) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ: Ministrul Justiției din Republica Lituania se încadrează în noțiunea „autoritate judiciară”, prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, iar mandatul european de arestare emis de această autoritate este, în consecință, o „decizie judiciară” cum este cea prevăzută la articolul 1 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI?

- 4) Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ: desemnarea unei autorități precum Ministerul Justiției din Republica Lituania drept autoritate judiciară emitentă este conformă cu dreptul Uniunii?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

Acțiune introdusă la 2 septembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-481/16)

(2016/C 383/12)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: A. Bouchagiar și B. Stromsky)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea în termenul prevăzut a tuturor măsurilor necesare în vederea executării Deciziei Comisiei din 27 martie 2014 privind ajutorul de stat ST.34572 acordat de Grecia în favoarea Larco General Mining & Metallurgical Company SA sau, în orice caz, prin neinformarea adecvată a Comisiei cu privire la măsurile adoptate în sensul articolului 5 din decizie, Republica Elena nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 3, 4 și 5 din decizia menționată și în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Potrivit Deciziei Comisiei Europene din 27 martie 2014 (cazul SA.34572), Republica Elenă era obligată să recupereze în termen de patru luni ajutoarele incompatibile pe care le-a acordat societății Larco și să informeze în mod adecvat Comisia Europeană cu privire la măsurile necesare în acest sens. Ajutoarele în discuție constau în garanții de stat acordate Larco în 2008, în 2010 și în 2011 și în participarea publică la majorarea capitalului societății în anul 2009.
 2. Cu toate acestea, Republica Elenă nu a recuperat ajutoarele în discuție în termen de patru luni, astfel cum era obligată. În plus, Republica Elenă continuă să nu adopte măsurile necesare în vederea executării deciziei. În orice caz, Republica Elenă nu a informat în mod adecvat Comisia Europeană în ceea ce privește măsurile referitoare la executarea deciziei.
-